

בית משפט השלום בנצרת

תאד"מ 21-02-32685 שטיין נ' שמרת הזורע (1999)

תיק חיצוני:

בפני כבוד הרשמת הבכירה, שרונה צור גינור

תובע אלון שטיין

נגד

נתבעת שמרת הזורע (1999)

פסק דין

- 1
2 1. התובע הגיש כנגד הנתבעת תביעה כספית בסך 11,000 ₪ מאחר והנתבעת שלחה לו הודעות
3 פרסומת בדואר אלקטרוני ללא הסכמתו.
4
5 2. לטענת התובע, הנתבעת שלחה אליו 9 הודעות פרסומת בדוא"ל מבלי לקבל אישורו.
6 לטענתו, שלח הודעת סירוב אחרי ההודעה הראשונה אך הנתבעת המשיכה ושלחה לו 8
7 הודעות נוספות. כן טען כי בחלק מההודעות לא מפורט כי מדובר בפרסומת כמתחייב בדין.
8
9 3. התובע טוען כי הוא זכאי לקבל פיצוי בסך 1,000 ₪ עבור כל הודעת פרסומת וכן פיצוי בגין
10 הטרדה, פגיעה בפרטיות ונזק לא ממוני בסך 2,000 ש"ח.
11
12 4. לטענת התובע, הוא היה לקוח הנתבעת לאחר שרכש רהיט בחודש 11/18, אך טוען כי לא
13 ביקש להצטרף לקבלת דברי פרסומת, לא הסכים לכך ואף שלח הודעת הסרה בתשובה
14 למייל אשר קיבל, לאחר קבלת המייל הראשון, אך הנתבעת המשיכה לשלוח לו הודעות.
15
16 5. בכתב ההגנה טענה הנתבעת כי מדובר בלקוח אשר רכש רהיטים וכי הודעת הטקסט באה
17 לשמר ולתחזק את הרהיטים אשר ברשותו. לטענתה, היא חברה בעלת וותר ומוניטין
18 בתחום הרהיטים, באה לתת שירות ללקוח ולא להטרידו.

בית משפט השלום בנצרת

תאד"מ 21-02-32685 שטיין נ' שמרת הזרע (1999)

תיק חיצוני:

- 1
2 .6. לטענתה, כאשר רכש את הרהיטים מסר לה כתובת מייל, מספרי טלפון שלו ושל אשתו
3 ופרטים שונים וכי מתקיים הסייג הקבוע בסעי' 30א(ג) לחוק התקשורת (בזק ושידורים),
4 התשמ"א – 1981.
- 5
6
7 .7. לטענת הנתבעת, התובע הסיר עצמו מקבלת הודעות טקסט, אך בחר לא להסיר מקבלת
8 הודעות במייל. הוא בחר לא ללחוץ על כפתור "הסר" וזאת בחוסר תו"ל.
- 9
10
11 .8. הוסיפה הנתבעת וטענה כי היתה פועלת להסרת התובע מרשימת התפוצה לאחר קבלת
12 המייל ממנו אך בתקופת משבר הקורונה, הסגרים וההגבלות היה מחסור בכוח אדם
13 וסגירת חנויות ומכאן העיכוב בהסרה מרשימת הדיוור.
- 14
15 **דין**
- 16
17 .9. בחנתי את כתבי הטענות, הראיות, התרשמתי ישירות מהעדויות ובאתי לכלל מסקנה כי
18 דין התביעה להתקבל בחלקה בלבד.
- 19
20 .10. בהתאם לתקנה 82(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט – 2018, ינומק פסק הדין
21 בתמצית.
- 22
23 .11. לטענת התובע, הוא שלח מייל הסרה ביום 7/8/20 למייל ממנו נשלחו ההודעות ולא בקישור
24 הסרה.
- 25
26 .12. התובע טוען כי אין לחייב אותו להשיב לקישור הסרה מאחר וקיים חשש לשימוש לרעה
27 תוך פישונג - ראה בעדותו בפרוטוקול בעמ' 5 :
- 28 " לא לחצתי על הסר. לא לחצתי על קישור הסר בשום שלב, ולא בסוג של מדיה אחרת, בכלל
29 לא נרשמתי לקבל תפוצה, בשום שלב. וגם במייל לא לחצתי על הסרה, אני מקפיד לא לחוץ
30 על קישורים והשבתי להודעת המייל הראשונה שקיבלתי, לא צברתי הודעות ולא שום דבר,
31 הודעת המייל הראשונה שקיבלתי ביקשתי שיסירו אותי לאלתר ובאיזה שהוא שלב הפסיקו
32 לשלוח לי".
- 33

בית משפט השלום בנצרת

תאד"מ 21-02-32685 שטיין נ' שמרת הזרוע (1999)

תיק חיצוני:

- 1 13. התובע הסתפק במשלוח מייל תשובה בתאריך 7/8/20 זאת ותו לאו, והמשיך לקבל הודעות
2 דוא"ל עד חודש 12/20.
3
- 4 14. הנתבעת הסבירה כי התובע היה לקוח ולפיכך קיימת מחלקת שימור המדוורת דוא"ל
5 ללקוחות תוך מתן אפשרות הסרה. הנתבעת שבה והדגישה את הקשיים אשר היו לה
6 בתחילת מגפת הקורונה, כאשר העבודה וכוח האדם היה חלקי וכי המשלוח וההסרה
7 בדוא"ל מבוצע ע"י חברה חיצונית ולפיכך היה עיכוב בהסרת התובע מרשימת הדיור.
8
- 9 15. ביחס לכך העיד מר בן סימון עד הנתבעת כי שירותי הדיור ניתנו ע"י חברה חיצונית אשר
10 היתה אחראית גם על ההסרה, לרבות בהודעות לא דרך הקישור אך בתקופת הסגרים ואי
11 סדירות העבודה היתה עבודה חלקית ולכן הפסקת הדיור היתה בחודש 12/20 ולא בחודש
12 8/20 או אז נשלח מייל ההסרה (בפרוטוקול בעמ' 8) :
- 13 "ת: in-wise, חברה חיצונית שנתנה שירותים של דיור והיא מדוורת את המייל ובאותה
14 תקופה היא גם מבצעת את ההסרה. גם היא. גם עובדי החברה וגם החברה החיצונית.
15 ...
16 ש: אמרת שחברה צד ג' מבצעת, או אתם מבצעים? עכשיו אתה אומר גם וגם אז שאלתי
17 במקרה הזה מי ביצע את ההסרה עובדי החברה שלכם או חברה צד ג'?"
18 ת: בימים כתיקונם ולא בתקופת קורונה, אנחנו נוהגים להסיר בהכרח גם מבקשות
19 שנשלחות ב"השב" גם בשיחת טלפון, וגם במייל למשרדי החברה שמופיע
20 ומפורסם וגם לבקשות "הסר מגוף המייל" ... בתקופת הקורונה עבדנו חלקית
21 מהמשרדים, וברוב המקרים שיש בהם כוח אדם מלא אפשר להסיר גם מכל דרך של
22 בקשה. In-wise הסירו במידה והוא ביקש הסרה. זו התשובה. הוא לא קיבל מייל
23 מדצמבר 2020".
24
- 25 16. סעי' סעיף 30א(ב) לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב – 1982 (להלן: "החוק"),
26 אוסר על משלוח דברי פרסומת ללא הסכמה :
27 " (ב) לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטי, הודעה אלקטרונית
28 או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית
29 או בשיחה מוקלטת".
30

בית משפט השלום בנצרת

תאד"מ 21-02-32685 שטיין נ' שמרת הזרוע (1999)

תיק חיצוני:

17. קיימים חריגים, דוגמת החריג המסחרי אך התובע טען כי הוא לא הסכים לקבלת פרסומות ולכן לא סימן הסכמתו במקום המתאים בטופס ההזמנה.
18. הנתבעת טענה לתחולת סעי' 30א(ג) לחוק לפיו אף אם לא התקבלה הסכמת הנמען, רשאי המפרסם לשגר דבר פרסומת מקום בו הנמען מסר פרטיו למפרסם במהלך רכישה של מוצר או שירות והמפרסם הודיע לו כי הפרטים שמסר ישמשו למשלוח דבר פרסומת מטעמו ובכללים הבאים:
- "(ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב), רשאי מפרסם לשגר דבר פרסומת כאמור באותו סעיף קטן אף אם לא התקבלה הסכמת הנמען, בהתקיים כל אלה:
- (1) הנמען מסר את פרטיו למפרסם במהלך רכישה של מוצר או שירות, או במהלך משא ומתן לרכישה כאמור, והמפרסם הודיע לו כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת מטעמו, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן (ב);
- (2) המפרסם נתן לנמען הזדמנות להודיע לו כי הוא מסרב לקבל דברי פרסומת כאמור, דרך כלל או מסוג מסוים, והנמען לא עשה כן;
- (3) דבר הפרסומת מתייחס למוצר או לשירות מסוג דומה למוצר או לשירות האמורים בפסקה (1)".
19. אין חולק כי התובע מסר את כל הפרטים כאשר רכש רהיטים מאת הנתבעת אך לא הובהר ולא הוכחו יותר תנאי הסעיף כולל הודעה כי הפרטים ישמרו למשלוח פרסומות וממילא התובע לא סימן הסכמתו לכך במקום המתאים. מכאן, קיים ספק בדבר תחולת חריג זה. ראה ברע"א 4704/20 בן עמי נ' פייסבוק (פורסם בנבו) בסעי' 16 לפסה"ד:
- "... כאשר התקיימו בין הצדדים יחסי מסחר קודמים, מתיר החוק למפרסם לשלוח דבר פרסומת לנמען, אף אם לא ניתנה הסכמתו המפורשת בכתב (ראו: דברי ההסבר, בעמוד 887; ע"א 534/17 לפיד נ' סלקום ישראל בע"מ, [פורסם בנבו] ... ביסוד החריג ניצבת ההנחה שדבר פרסומת, שנשלח בהמשך למערכת היחסים שבין עסק לציבור לקוחותיו, איננו בהכרח מטרד, וכי מנגנוני השוק יש בהם כדי להניא עסק מפרסם מלשלוח דברי פרסומת שציבור לקוחותיו אינו מעוניין בהם".
20. הנטל המוטל על המפרסם במקרה זה אינו רק להוכיח כי קיבל את פרטי הלקוח אלא כי הלקוח הבין כי יכלל ברשימת תפוצה ולא התנגד לכך וכי הפרסומת הינה למוצר הדומה למוצר בו התעניין או רכש הלקוח. כמפורט, לא שוכנעתי כי מולאו תנאי החריג ולכן אין לפטור את הנתבעת מכל פיצוי, אם כי יש להביא זאת במכלול השיקולים בקביעת הפיצוי,

בית משפט השלום בנצרת

תאד"מ 21-02-32685 שטיין נ' שמרת הזרע (1999)

תיק חיצוני:

כפי שיפורט.

21. לטענת התובע, הוא מסר הודעת סירוב במייל בתאריך 7/8/20 לאותה כתובת ממנה נשלחו הפרסומות. יש לבחון לעניין זה את הוראות סעי' 30א(ד) לחוק, דהיינו, האם התובע קיבל אפשרות כזו ובאיזה דרך עשה בה שימוש.

22. טען התובע והביא לתמיכה בטענתו פסיקה כי אין לחייבו בלחיצה על קישור ההסרה מחשש ל"פשינג" או פגיעה וכי הוא שלח מייל לכתובת בה התקבלו דברי הפרסומות.

23. השאלה העולה היא האם די בכך והאם, במידה והתובע אכן חשש ללחוץ על קישור ההסרה, לא היה מקום לשלוח מייל נוסף, זאת בהתחשב בין היתר באי הסדירות העבודה המתוארת בתקופת הסגרים ובכלל, כמתואר בראיות הנתבעת.

24. במכלול השיקולים, התובע לא עשה די כדי להפסיק קבלת הפרסומות ולא מילא אחר החובה המוטלת עליו מכוח עקרון תום הלב בפסיקת בית המשפט העליון נקבע כי הסירוב להשתמש בלחצן "הסר" יש בו חוסר תום לב - ראה בפס"ד בן עמי הנ"ל בסעי' 19 לפסה"ד:

"מן האמור עולה שפייסבוק הפרה את הוראות סעיף 30א(ה) לחוק. דא עקא, כידוע, התנהגות שלא בתום-לב מצדו של נמען, עשויה להשליך גם על היקף הפיצוי המגיע לו (רע"א 2904/14 גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ, [פורסם בנבו] פסקה י"ג (27.7.2014) ... כך בפרט לגבי תביעות ספאם, כאשר הסמכות לפסיקת פיצויים לדוגמא, ממילא נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט (סעיף 30א(י)(1) לחוק... בעניין זה, הן הסירוב הבלתי-לגיטימי להשתמש בלחצן ה'הסר' ... הן היקף ההפרה הקטן עד מאוד (סעיף 30א(י)(3) לחוק), מובילים לכלל מסקנה כי אפילו שהופר החוק, בנסיבות, אין מקום לפסוק ליונתן פיצוי כספי כלשהו".

באותו מקרה לא נפסק כלל פיצוי לתובע.

25. הדברים אמורים ביתר שאת מקום בו התובע היה לקוח ולאור טענות הנתבעת בדבר שירותי החברה אשר טיפלה בדיוור הפרסומות ואי הסדירות בעבודה והשירותים בתקופת סגרי הקורונה. היה על התובע לעשות יותר ממשלוח מייל אחד ולא לשבת בחיבוק ידיים בטענה כי אין הוא מסכים ללחוץ על לחצן ההסרה.

26. במכלול השיקולים, יפסק פיצוי לתובע אך יובאו בחשבון השיקולים המפורטים.

בית משפט השלום בנצרת

תאד"מ 21-02-32685 שטיין נ' שמרת הזרע (1999)

תיק חיצוני:

1

2 27. ביחס לגובה הפיצוי קובע סעי' 30א(י) לחוק כי בין השיקולים יש להביא בחשבון את
3 האינטרס באכיפת החוק והרתעה מהפרתו, עידוד הנמען למימוש זכויותיו והיקף ההפרה
4 ובד בבד יש להביא בכלל חשבון את האינטרס בעידוד הגשת תובענות יעילות ואת התנהלות
5 הנפגע מהפרסום. לבית המשפט שק"ד לפסוק בכל מקרה לפי נסיבותיו - ראה ברע"א
6 9162/16 עזרא נ' הדרך להצלחה (פורסם בנבו) וברתק (מחוזי ירושלים) 35139-11-20 כהן
7 נ' פלאפון (פורסם בנבו), תוך התחשבות בכך כי המבקש לא ענה ישרות על הודעות הדוא"ל
8 ולא עשה די להביא להסרת הפרסומות.

9

10 28. במקרה זה, במכלול השיקולים המפורטים, לרבות העובדה כי התובע היה לקוח הנתבעת,
11 הוא לא עשה שימוש בלחצן ההסרה וכן הקושי אותו תארה הנתבעת בתקופת משבר
12 הקורונה, יקבע סכום הפיצוי לתובע בסך 200 ₪ להודעה החל בהודעה השניה ובסה"כ
13 1,600 ₪. ביחס להוצאות, הוגשה תובענה בסכום גדול בהתחשב במכלול השיקולים, התובע
14 עמד על ניהול מלא של ההליך, מכאן העלאת סכום ההוצאות לנתבעת ולכן בנסיבות יפסקו
15 לתובע הוצאות המשפט בסך 1,750 ₪.

16

17 ניתנה היום, כ"ד אדר ב' תשפ"ב, 27 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.

18

19

20

21

22

שרונה צור גינור, רשמת בכירה

23

24

